Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	5Co/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4119206946
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Boris Minks
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2023:4119206946.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Vladimíra Novotného, v spore žalobcov: 1/ C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom G. X, E., 2/ Z. D., nar. X.X.XXXX, bytom L. XX, H., U. republika, 3/ Q. D., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XX, H., U. republika, žalobcovia 2/ a 3/ zastúpení zákonným zástupcom C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom G. X, E., žalobcovia 1/ až 3/ zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., Záhradnícka 51, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 234 318, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpená JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 25. januára 2022 č. k. 25C/51/2019-239, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. m e n í takto:
Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1/ titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 15.000 eur za smrť G. D. a sumu 7.500 eur za smrť Z. D. a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 2/ titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 3.000 eur za smrť G. D. a sumu 2.000 eur za smrť Z. D. a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V napadnutom výroku III. a v zvyšnej časti zamietajúceho výroku IV. rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

III. Odvolanie žalovaného voči napadnutému výroku V. o d m i e t a.

IV. Žalobcom 1/ až 3/ priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % z priznaných súm.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (OS Nitra) rozsudkom zo dňa 25.1.2022 č. k. 25C/51/2019-239 pri právnom posúdení podľa § 100 ods. 1, § 101, § 11, § 13 ods. 1 až 3, § 116, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), čl. 1 ods. 2, č. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 72/166/EHS z 24.4.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti čl. 1 ods. 1 Smernice Rady č. 90/232 EHS zo dňa 14.5.1990 tretia smernica o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, čl. 36 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES z 16.9.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, § 4 ods. 1, 2 písm. a/ a § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., o povinnom zmluvnou poistení

zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej iba „PZP“), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 10.000 eur za smrť G. D. a sumu 7.500 eur za smrť Z. D., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V rámci výrokovej časti II. bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ z titulu nemajetkovej ujmy suma 5.000 eur za smrť G. D. a suma 4.000 eur za smrť Z. D., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokovou časťou III. rozsudku zaviazal súd žalovanú zaplatiť žalobcovi 3/ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy sumu 2.000 eur za smrť G. D. a sumu 2.000 eur za smrť Z. D. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd podanú žalobu zamietol (výrok IV.). Žalovaná bola zaviazaná zaplatiť Okresnému súdu Nitra súdny poplatok v sume 1.770 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.). Žalobcom 1/ až 3/ voči žalovanej bola priznaná plná náhrada trov konania z priznanej sumy.
2. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie mal za preukázané, že žalobcovia 1/ až 3/ sú osobami blízkymi vo vzťahu k poškodeným v zmysle § 116 OZ, pretože žalobca 1/ bol synom poškodenej G. D. a bratom poškodenej Z. D.. Žalobcovia 1/ a 2/ boli vnukmi poškodenej G. D. a synovcami Z. D.. Žalobcovia 1/ až 3/ sú vo vzťahu k poškodenej G. D. a žalobca 1/ vo vzťahu k poškodenej Z. D. blízkymi osobami. Žalobcovia 2/ a 3/ sú vo vzťahu k poškodenej Z. D. osobami v rodinnom pomere, ktoré sú si navzájom blízke, pretože ujmu, ktorú táto poškodená utrpela prežívajú ako svoju vlastnú. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia sú fyzické osoby, podľa I čl. 8 ods. 1 Dohovoru, čl. 17 ods. 1, 2 Paktu, čl. 19 ods. 2 Ústavy a § 11 OZ majú právo na ochranu svojej osobnosti vrátane práva na svoje súkromie. Súčasťou práva na súkromie je aj právo na rodinný život, ktoré v sebe zahŕňa právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami tak, aby bolo možné rozvíjať a napĺňať aj vlastnú osobnosť.

3. V konaní bolo ďalej preukázané, že obidve poškodené zahynuli v dôsledku protiprávneho konania vodiča, ktoré bolo trestným činom, za ktorý bol vodič právoplatne odsúdený, pričom vychádzajúc z obsahu ust. § 193 veta tretia CSP je súd viazaný, pokiaľ ide o konštatovanie, že išlo o trestný čin spáchaný vinou vodiča. Vodič svojím konaním neoprávnene zasiahol do práva žalobcov na ochranu súkromia a rodinného života, čím žalobcom spôsobil ujmu a tak je medzi jeho konaním a vzniklou ujmou na strane žalobcov príčinná súvislosť. V konaní bolo preukázané, že zásah do práva na ochranu súkromia bol takého rozsahu, že podľa § 13 ods. 2 OZ majú žalobcovia právo na náhradu ujmy v peniazoch. Protiprávnym konaním vodiča bola narušená celistvosť a integrita celej ich rodiny, ktoré následky sú permanentné a nenapraviteľné.

4. Žalovaná na začiatku konania vzniesla námietku premlčania s tým, že všeobecná premlčacia doba začala plynúť od 21.6.2016, t. j. v deň dopravnej nehody, pričom nárok na náhradu nemajetkovej ujmy bol žalobou uplatnený až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby dňa 27.6.2019. Vznesenú námietku premlčania žalovaným vyhodnotil súd za nedôvodnú, pretože v danom prípade začala všeobecná premlčacia doba plynúť v nasledujúci deň, po ktorom došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. Koniec tejto lehoty pripadol na 22.6.2019 s jej zákonným predĺžením do 24.6.2019, nakoľko posledný deň lehoty pripadol na sobotu. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola na Okresnom súde Nitra elektronicky podaná dňa 21.6.2019, teda pred uplynutím premlčacej doby a zároveň bola aj v rámci 10 dňovej lehoty dňa 27.6.2019 v súlade s ust. § 125 ods. 2 OZ doplnená riadne a včas, preto nárok žalobcov nie je premlčaný.

5. Pokiaľ ide o namietanú pasívnu vecnú legitimáciu žalovanou v tomto spore, pretože právo na náhradu nemajetkovej ujmy nie je kryté plnením z povinného zmluvného poistenia, prvoinštančný súd v súvislosti s hodnotením pasívnej legitimácie žalovanej poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, konkrétne rozsudok zo dňa 24.10.2013 vo veci C-22/12 S./W., S. Vychádzajúc zo záveru Súdneho dvora, čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS zo dňa 24.4.1972, čl. 1 ods. 1, 2 druhej Smernice Rady 90/232/EHS zo dňa 14.5.1990, uvedené články sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Je bez pochybností zrejmé, že cieľom spomínanej smernice je zabezpečiť, aby povinné poistenie vozidiel umožňovalo všetkým spolujazdcom, obetiam nehody spôsobenej vozidlom odškodnenie za ujmu, ktorú utrpeli. Vnútroštátne ustanovenia upravujúce odškodnenie nehôd vyplývajúcich z prevádzky motorových vozidiel, nemôžu obrať uvedené ustanovenia o ich potrebný účinok (rozsudok Súdneho dvora C-537/03 body 27 a 28). Vychádzajúc zo znenia § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z., v znení neskorších predpisov je zrejmé, že poistné krytie zahŕňa jednak škodu na zdraví a náklady pri

usmrtení. Tento právny predpis výslovne nevylučuje náhradu nemajetkovej ujmy, keď v tejto súvislosti je potrebné vychádzať z extenzívneho výkladu pojmu škoda, ktorý v sebe nepochybne zahŕňa aj ujmu, keď pod pojem ujma na zdraví patrí akákoľvek ujma aj nemajetková spôsobená blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode. Pri výklade pojmu škoda súd poukázal na smernicu Európskeho parlamentu a Rady, týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku, respektíve používa slovné spojenie utrpenie „ujmy alebo škody“ či používa termíny „akákoľvek ujma alebo škoda“ alebo „akákoľvek škoda“. Komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú i nemajetkovú ujmu, resp. za ujmu považuje škodu majetkovú aj nemajetkovú, pričom je nepochybné, že aj v našom právnom poriadku pojem škoda na zdraví zahŕňa nielen majetkovú ujmu, ale aj ujmu nemajetkovú, čo je vymedzené v ust. § 420 a nasl. OZ, kde je presne upravený nárok poškodeného na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, v ktorých prípadoch ide tiež o nemajetkovú ujmu. Súd s poukazom na vyššie uvedené, t. j. pri eurokonformnom výklade pojmu škody, ktorý sa vykladá ako osobná ujma (nemajetková) i škoda na majetku mal za to, že zákonné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla pokrýva aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám usmrtením pri dopravnej nehode. Za stavu, že právo umožňuje žalobcom požadovať náhradu nemajetkovej ujmy, potom je dôvodný ten záver, že takáto náhrada nemajetkovej ujmy musí byť likvidovaná z povinného zmluvného poistenia. Právna úprava, ktorá by tomuto odporovala bráni naplneniu cieľa vyššie uvedených smerníc Európskej únie.

6. Predpokladom vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sú: - existencia ujmy (spočívajúca v poškodení duševného zdravia žalobcov), porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon (spočívajúci v konaní tretej osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv žalobcov), - príčinná súvislosť medzi touto ujmou a protiprávnym konaním. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, táto vyjadruje najmä náhradu za utrpené pocity frustrácie, šoku, stresu, smútku a straty spoločenstva s milovanou osobou. K vzniku nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť vzhľadom na odlišnú povahu jednotlivých hodnôt osobností tvoriacich ich fyzickú a morálnu jednotu rôznym spôsobom. Súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ust. § 11 OZ, je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných, citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, ak konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny. Je potrebné zdôrazniť, že výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou, vždy s prihliadnutím na zákonné kritériá závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti vôbec došlo. Určenie konkrétnej výšky náhrady potom musí zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a musí byť súladné s požiadavkou spravodlivosti. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä s obsahom na jej intenzitu, rozsah a trvanie. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že skúmané zásahy vyvolávajú spravidla ujmu dlhotrvajúcu, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú. V neposlednom rade súd vychádzal, s poukazom na rozhodovaciu činnosť iných súdov ohľadom tejto problematiky, aj zo samotnej rozhodovacej činnosti týchto súdov.

7. Samotný žalovaný návrh žalobcu znejúci na zaplatenie spolu sumy 30.000 eur (20.000 eur a 10.000 eur) z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, súd pri akceptovaní záverov vykonaného dokazovania považoval za dôvodný, avšak nie v plne uplatnenej výške. Napriek veľkej vzdialenosti pobytu medzi žalobcom 1/ a obidvoma poškodenými títo udržiavali pravidelný a intenzívny kontakt, boli si blízki a boli si navzájom aj oporou. Smrťou poškodených žalobca 1/ prišiel o matku a zároveň aj o jedinú sestru, pričom mu zostal iba otec, ktorý pre pocit veľkej straty a samotný celý rok po predmetnej nehode žil so žalobcom 1/ v spoločnej domácnosti. Pri dopravnej nehode došlo k zásahu do súkromia žalobcu 1/ a tým aj k intenzívnemu zásahu do jeho osobnostných práv, práva na súkromie a rodinný život. Z objektívneho pohľadu je potom dôvodné konštatovať, že ide o spôsobenie nemajetkovej ujmy značnej miery, ktorú je možné, aj keď len relatívne stanoviť práve jej priznaním v peniazoch.

8. Súd preto ďalej musí posúdiť primeranosť jej výšky, ktorá by zodpovedala zákonom požadovanému zmierneniu vzniknutej nemajetkovej ujmy a zároveň zohľadniť osobitosť konkrétneho prípadu. Súd pri výške nemajetkovej ujmy u žalobcu 1/ podľa § 13 ods. 2 OZ prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom mal za to, že výška sumy požadovaná žalobcom 1/ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy je dôvodná po sumu 10.000 eur. V danom prípade museli byť zohľadnené okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to predovšetkým to, že vodič autobusu dopravnú nehodu nespôsobil úmyselne, že napriek blízkemu vzťahu žalobcu 1/ s poškodenými títo nežili v spoločnej domácnosti, nežili v tom istom štáte a pre väčšiu vzdialenosť medzi nimi bol ich vzájomný kontakt menej intenzívny. Súd zároveň prihliadol aj k tomu, že poškodená G. D. bola osobou vyššieho

veku, a preto napriek jej náhlej smrti táto skutočnosť nebola až tak tragického charakteru, akoby tomu bolo v prípade smrti mladšej osoby alebo dieťaťa, ktorí majú ešte celý svoj život pred sebou. Všetky vyššie uvedené okolnosti týkajúce sa vzniku dopravnej nehody, intenzity vzťahu ako aj veku poškodenej G. D., ktorá mala v čase smrti 68 rokov, nesporne majú vplyv na určenie výšky nemajetkovej ujmy, ktoré zohľadnil súd.

9. Žalobcovi 1/ požadovanú sumu 30.000 eur súd nepovažoval za dôvodnú a v tejto súvislosti poukázal na to, že súdy priznávajú oveľa nižšie sumy za stratu blízkeho človeka, ktorý napríklad zomrel v mladom veku, resp. išlo o dieťa, manžela alebo inak blízku osobu, na ktorú boli pozostalí príbuzní odkázaní vo všetkých oblastiach života. V prípade žalobcu 1/ bol preto prvoinštančný súd toho názoru, že za smrť jeho matky G. D. je primeraná suma 10.000 eur a za smrť Z. D., t. j. sestry žalobcu 1/ je zasa primeraná suma 7.500 eur. Takto priznané výšky obidvoch súm korešpondujú so súčasnou rozhodovacou praxou v tejto oblasti a v prípade osôb v priamom príbuzenskom rade, a preto nevidel dôvod na zvýšenie a ani na zníženie týchto súm. Aj keď každá podobná nešťastná udalosť je iná, súd prvej inštancie uviedol, že je potrebné vychádzať z určitého všeobecného paušálu, ktorý bol potom vyhodnotený v tejto výške. To, že vodič riadil autobus v čase, v ktorom nebol schopný dostatočne venovať sa situácii v cestnej premávke kvôli únave a iným faktorom, súd pri priznaní konkrétnej výšky, uvedené voči žalovanej nezohľadnil. Za každú nehodu okrem vis maior je niekto zodpovedný porušením právnej povinnosti, ktorej bolo možné predísť, pričom tak nemôže ísť o dôvod navyšujúci požadovanú finančnú ujmu. Na rozdiel od tvrdenia žalobcov podľa odôvodnení rozhodnutí Okresného súdu Rožňava (sp. zn. 3T/109/2019) a Krajského súdu v Košiciach (sp. zn. 6To/27/2020) v danom prípade vodič uznal vinu a prejavil ľútosť. Ohľadom žalobcu 1/ v prípade požadovanej nemajetkovej ujmy za úmrtie jeho sestry Z. D., súd zdieľal ten záver, že ide o vedľajšiu osobu v príbuzenskom pomere, a to aj napriek jej mladšiemu veku s prihliadnutím na intenzitu vzťahov, preto žalobcovi 1/ priznal nižšiu sumu ako v prípade odškodnenia úmrtia matky. Zo strany súdu prvej inštancie bolo prihliadnuté na všetky okolnosti týkajúce sa posúdenia výšky nemajetkovej ujmy s tým, že v prejednávanej veci došlo k neodčiniteľnej ujme nastalej v rámci rodinných vzťahov žalobcov a priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, nie je náhradou za život, ale slúži iba na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy. Žiadna ujma priznaná súdom nepostačuje k tomu, aby vyvážila skutočne spôsobenú ujmu, a preto súd vo zvyšnej časti žalobcom 1/ uplatnený nárok zamietol.

10. Pokiaľ ide o žalobcov 2/ a 3/ tak títo zhodne požadovali zaplatenie sumy po 20.000 eur s tým, že poškodená G. D. bola ich stará matka a poškodená Z. D. bola ich tetou. Obidvaja žalobcovia tvrdili, že ich vzťah k obidvom poškodeným bol kvalitný, intenzívny a blízky, čo v spore preukazovali predložením fotografií zo spoločných výletov a spoločne trávených chvíľ. Taktiež aj poškodená Z. D. venovala svoju knižnú prvotinu žalobcovi 2/. Žalobcovia 2/ a 3/ sa odvolávali na potencionalitu ich vzájomného vzťahu a predpoklad jeho ďalšieho vývoja. Súd akceptoval, že vzťah žalobcov 2/ a 3/ voči G. D. ako k ich starej mame mal svoju kvalitu už iba z podstaty príbuzenstva a vzájomného kontaktu, avšak sa nestotožnil s tým, že požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch by mala nahrádzať stratu tohto vzťahu do budúcnosti. Vzťahy do budúcnosti totiž nemožno predpovedať, pričom by mohli nastať aj také skutočnosti, ktoré by nezakladali žiaden dôvod pre priznanie nemajetkovej ujmy.

11. V prípade žalobcov 2/ a 3/ bolo potrebné diferencovať medzi vzťahom žalobcu 2/ a vzťahom žalobcu 3/ voči poškodenej starej matke a poškodenej tete. Maloletý žalobca 2/ mal v čase smrti obidvoch poškodených 8 rokov a maloletý žalobca 3/ mal 5 rokov. Nesporným v tejto súvislosti zostáva to, že smrť poškodených zasiahla aj tieto dve osoby, avšak zásah do ich osobnostných práv nepovažoval súd do takej miery, aby ho bolo potrebné zmierniť priznaním nemajetkovej ujmy pre každého z týchto žalobcov po 20.000 eur (10.000 + 10.000). S prihliadnutím na vyšší vek žalobcu 2/ oproti žalobcovi 3/ posúdil prvoinštančný súd vzťah žalobcu 2/ voči poškodeným ako intenzívnejší, a preto aj zásah do jeho osobnostných práv považoval za závažnejší s priznaním náhrady nemajetkovej ujmy vo vzťahu k poškodenej starej matke G. vo výške 5.000 eur a vo vzťahu k poškodenej tete Z. D. vo výške 4.000 eur. Ohľadom starej mamy bola zohľadnená priama príbuzenská línia cez jedného príbuzného, predsa len stále budujúci sa vzťah s prihliadnutím na vek tohto žalobcu a zároveň aj to, že spolu nežili, aj keď voľný čas čiastočne trávili aj spolu. S poukazom na tieto dôvody priznaná výška nemajetkovej ujmy nemohla byť taká ako bola priznaná vo vzťahu matky a syna, resp. brata a sestry. V prípade žalobcu 2/ a jeho nebohej tety bol súd toho názoru, že vzhľadom na predložené a vykonané dôkazy je tento vzťah intenzívnejší. Maloleté dieťa vo veku 5 rokov ešte nemá vytvorené také osobnostné väzby ako dospelý človek, a preto aj vnímanie straty blízkeho človeka z jeho strany je úplne v inom rozsahu a ponímaní

ako je tomu napr. v prípade žalobcu 1/ alebo žalobcu 2/. Nie totiž každý príbuzenský vzťah automaticky zakladá nárok na priznanie nemajetkovej ujmy, pretože takýto nárok je potrebné preukázať.

12. V prejednávanej veci strany žiadne iné dôkazy nenavrhli, a preto súd už nemal možnosť získať ďalšie podklady pre svoje v konečnom dôsledku subjektívne rozhodnutie vychádzajúce z objektívnych pokladov. Medzi žalobcom 3/ a jeho nebohou starou matkou a tetou bol vzťah odôvodňujúci priznanie nemajetkovej ujmy, avšak samotný žalobca 3/ neosvedčil takú intenzitu tohto vzťahu, aby mu súd najmä s poukazom na nízky vek priznal žalobou uplatnenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi 3/ náhradu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k poškodenej G. D. vo výške 2.000 eur a vo vzťahu k poškodenej Z. D. vo výške 1.000 eur.

13. O vyrubení poplatkovej pre žalovanú vo výške 1.770 eur, vzhľadom na oslobodenie žalobcov od povinnosti platiť súdne poplatky v tomto konaní v zmysle § 4 ods. 2 písm. j/ zák. č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, rozhodol prvoinštančný súd s poukazom na ust. § 2 ods. 2 citovaného zákona o súdnych poplatkoch.

14. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcom 10 až 3/ voči žalovanej súd priznal plnú náhradu trov konania, pretože výška prisúdených nárokov bola závislá od úvahy súdu. Súd prvej inštancie nevzhliadol existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania aplikovať ust. § 257 CSP. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

15. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia 1/ až 3/ navrhujúc Krajskému súdu v Nitre, aby v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil a podanej žalobe v ponom rozsahu vyhovel. Poukázali na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

16. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku zaujal nesprávny právny záver o postoji škodcu vo vzťahu k spôsobenej dopravnej nehode, pretože to bol práve vodič autobusu, ktorý bol zodpovedný za dopravnú nehodu porušiac zákaz vedenia motorových vozidiel v presvedčení, že tento zákaz iba obchádza. Z uvedeného dôvodu žalobcovia ľútosť prejavenú vodičom autobusu nepovažujú za úprimnú, ale zrealizovanú iba pre účely trestného konania. Sumu 20.000 eur pokiaľ ide o smrť rodiča považujú za štandardnú, uplatnenú bez mimoriadnych zvýšení, či znížení. Tu poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/137/2017. V prípade smrti sestry žalobcu 1/ sa súd nevysporiadal s rozhodnutiami, na ktoré poukazovali vo svojom vyjadrení z 9. septembra na str. 4, ktoré za smrť súrodenca vo výrazne podobných okolnostiach vzťahu priznali náhradu 10.000 eur (rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 21.9.2017, sp. zn. 9Co/462/2016 a rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.11.2018, sp. zn. 10Co/5/2018).
17. Odmietnutím argumentu potencionality napr. znamená, že dieťa narodené až po smrti jeho rodiča by nemalo žiaden nárok na náhradu ujmy, pretože takýto vzťah nestihli vybudovať. Preto je potrebné odškodňovať nielen zmarenie vzťahov, ktoré rodina „stihla“ vybudovať, ale aj stratu šance tieto vzťahy ďalej kultivovať.
18. Nestotožňujú sa s argumentáciou súdu obsiahnutou na str. 11 napadnutého rozsudku vzťahujúcou sa na špecifikáciu okolností, za ktorých k dopravnej nehode došlo, pretože neobsahuje kritériá podľa § 13 ods. 3 OZ. Ako žalobcovia sú naďalej presvedčení, že smrť ich príbuzných bola spôsobená mimoriadne ľahkovážnym počínaním si vodiča a takisto aj jeho zamestnávateľa, ktorý toleroval, ba priam pobádal k porušovaniu bezpečnostných predpisov. Ak súd tvrdí, že toto kritérium nemožno zohľadniť v spore so žalovanou, sú toho názoru, že tento záver súdu nie je v súlade so zmyslom poistenia zodpovednosti. je potrebné akceptovať to, že žalobcovia utrpeli ujmu určitého rozsahu, a preto sa môžu domáhať jej náhrady v plnom rozsahu (rozsudok NS SR sp. zn. 6MCdo/1/2016 /R 61/2018/, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/30/2014).
19. Vodič vozidla sa dopustil porušenia bezpečnosti, jeho ľútosť bola tendenčná a obmedzená len na účinky trestného konania. Takéto konanie vodiča bolo jeho zamestnávateľom tolerované, a preto aj spôsobená ujma je intenzívnejšia.
20. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie aj žalovaný, navrhujúc Krajskému súdu v Nitre napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 25.1.2022, č. k. 25C/51/2019-239 zmeniť tak, že žalobu žalobcov zamietne. Odvolanie nesmeruje proti výroku IV. o zamietnutí žaloby vo zvyšku. Bolo poukázané na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP (konanie má inú vadu, ktorá

mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku dostatočne nevysporiadal s relevantnou právnou argumentáciou žalovaného, ako aj s konštantnou rozhodovacou činnosťou NS SR viažucou sa k otázke absencie priamej príčinnej súvislosti medzi vzniklou dopravnou nehodou a zásahom do osobnostných práv žalobcov. Ak súd bol toho názoru, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto spore, mal sa zaoberať atribútmi vzniku zodpovednosti za škodu.

21. Na margo príčinnej súvislosti boli dané do pozornosti odvolacieho súdu dve rozhodnutia NS SR (rozsudok zo dňa 29.3.2007, sp. zn. 3Cdo/32/2007 a uznesenie NS SR z 5.12.2013, sp. zn. 3Cdo/18/2013). Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Príčinou vzniku škody nie je skutočnosť, ktorá je už sama následkom. Zodpovednosť nie je možné robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný a neprerušený. Nepostačuje ak je iba sprostredkovaný. Ak je vo vzťahu k žalovanému poistnou udalosťou dopravná nehoda a zásah do osobnostných práv žalobcov nastal sprostredkovane v dôsledku reakcie na už primárne a priame následky predmetnej dopravnej nehody, ktorými sú úmrtia rodinných príslušníkov, neexistuje vo vzťahu k žalobcami uplatňovanej nemajetkovej ujme priama príčinná súvislosť s poistnou udalosťou ako takou v zmysle § 5 ods. 1 písm. h/ zákona o PZP. Žalovaný je priamo zo zákona o PZP de facto aj de iure oslobodený od povinnosti plniť na poisteného nemajetkovú ujmu, a to z dôvodu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, pretože žalobcovia neboli priamymi účastníkmi danej dopravnej nehody.
22. Argumentácii žalovaného ohľadom absencie príčinnej súvislosti v tomto konaní sa súd prvej inštancie nevenoval na žiadnom mieste napadnutého rozsudku, čo je v príkrom rozpore s požiadavkami na kvalitu odôvodnenia rozsudku napadnutého odvolaním žalovaného.
23. Napadnutý rozsudok je vecne nesprávny aj v rámci jeho výroku V., nakoľko výška súdneho poplatku mala byť v danom prípade vzhľadom na charakter súdneho sporu správne vyrubená vo výške 3 % a nie 6 % ako učinil súd prvej inštancie.
24. Žalobcovia 1/ až 3/ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedli, že navrhujú Krajskému súdu v Nitre, aby odvolaniu žalovaného nevyhovel a vzhľadom k tomu, že odvolanie podali aj oni, navrhujú napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmeniť a podanej žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Žalovaný svoje tvrdenia o neexistencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a ujmou vzniklou na strane žalobcov žiadnym spôsobom relevantne neodôvodnil, iba poukázal na viacero rozhodnutí podporujúcich jeho argumentáciu len zdanlivo. Tieto argumentačné snahy žalovaného právna teória označuje za kazuistický pozitivizmus.
25. V prípade, že je ustálená príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a úmrtím osoby, je potom založený i vzťah príčinnej súvislosti medzi konaním škodcu a zásahom do práv pozostalých. Prijatím argumentu žalovaného o nedostatku priamej kauzality by bolo nutné sa zaoberať otázkou, čo iné ako dopravná nehoda zmarila rodinný život a spôsobilo ujmu.
26. V bode odôvodnenia 28. napadnutého rozsudku súd vysvetlil, akými úvahami sa spravoval pri posudzovaní možnosti pozostalých domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy z PZP, pričom sa opieral o eurokonformný výklad ako aj o teleologický výklad (účel smernice). Prijatím argumentu o nedostatku príčinnej súvislosti by bola obídená doposiaľ vytvorená rozhodovacia prax, či už na úrovni NS SR a úrovni európskej.
27. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že obidve odvolania boli podané oprávnenými osobami v rámci zákonnej lehoty na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní (§ 379 a § 380 CSP) prejednajúc obidve odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd pri nevzhliadnutí podmienok pre potvrdenie a ani zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 387 ods. 1, resp. § 389 ods. 1 CSP, napadnutý rozsudok v jeho výrokoch I. a II. podľa § 388 CSP zmenil tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku. V napadnutom výroku III. a v zvyšnej časti zamietajúceho výroku IV. rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd potvrdil, ako vecne správny.
28. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 až 3 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 116 OZ, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, manžel a súrodenec, iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ cit. zák., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu: a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmena a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/, alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poistné plnenie, d/ ušlého zisku.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Krajský súd v Nitre, konkrétne odvolací senát 5Co v tomto odvolacom konaní viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či zo strany žalobcov ako aj žalovaného odvolaním napadnutý prvoinštančný rozsudok zo dňa 25.1.2022 č. k. 25C/51/2019-239 nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných vád obsiahnutých v ust. § 389 ods. 1 CSP prijal ten záver, že predmetný rozsudok ani jednou z procesných vád obsiahnutých v citovanom ustanovení netrpí. Dôvodom pre aplikáciu ust. § 388 CSP vo vzťahu k napadnutému rozsudku, ktorá sa prejavila v zmene jeho výrokov I. a II. bol odlišný právny názor odvolacieho súdu v porovnaní s právnym názorom súdu prvej inštancie v súvislosti s priznaním výšky náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v eurách pre žalobcov 1/ a 2/. Vo vzťahu k žalobcovi 3/ odvolací súd ohľadom priznania výšky náhrady nemajetkovej ujmy napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil pri preukázanom základe uplatneného žalobného nároku.
30. Odvolací súd sa stotožňuje s rozsahom vykonaného dokazovania v danej prejednávanej veci prvoinštančným súdom, ktorého výsledky boli vyhodnotené v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, t. j. súd prvej inštancie ich vyhodnotil jednotlivo a zároveň aj vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Aj následný proces právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie s odkazom na ním odcitované ustanovenia hmotnoprávneho predpisu v rámci bodov 12. až 17., 22. až 24., Smerníc Rady EHS a Európskeho parlamentu v bodoch 18. až 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku je potrebné vyhodnotiť za vecne správny, avšak s výnimkou výšky priznanej finančnej náhrady nemajetkovej ujmy pre žalobcov 1. a 2..
31. Pokiaľ ide o žalobcu 1/ ako syna usmrtenej G., v tomto prípade pri zohľadnení špecifík danej prejednávanej veci a zároveň aj existencie blízkeho príbuzenského vzťahu v priamom rade (syn a matka) odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie tento zásah do rodinného života žalobcu 1/ a tým aj

do jeho súkromia ohodnotil z finančného aspektu sumou 15.000 eur (súd prvej inštancie sumou 10.000 eur) a to z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. V súvislosti s určením výšky tejto sumy odvolací súd v prvom rade akceptoval pretrhnutie rodinného zväzku medzi jediným synom a matkou, ktorý bol pred inkriminovanou dopravnou nehodou medzi týmito osobami udržiavaný v pravidelnom kontakte. Takto vyčíslená nemajetková ujma v prípade žalobcu 1/ predstavuje určitú kompenzáciu za ním prekonané pocity frustrácie a smútku vyvolané stratou veľmi blízkej osoby, ktorá v dôsledku smrti pri danej dopravnej nehode vypadla navždy z rodinného spoločenstva žalobcu 1/. Predmetný neoprávnený zásah vyvolaný dopravnou nehodou podstatne narušil a možno povedať, že aj trvale porušil existenciu psychických, fyzických a etických väzieb v tejto rodine, čo je možné považovať za neoprávnený zásah do chránených osobnostných práv žalobcu 1/. V danom prípade výšku nároku nemajetkovej ujmy pre žalobcu 1/ v sume 10.000 eur síce stanovil odvolací súd na základe voľnej úvahy, pričom na strane druhej plne rešpektoval špecifiká danej prejednávanej veci (ako a z akých príčin k dopravnej nehode došlo) a takisto aj vyhodnotil vplyv nastalej závažnej ujmy najmä s prihliadnutím na psychický aspekt a dlhotrvajúce následky na jednotlivých členov rodiny spôsobené smrťou G. D..

32. Pokiaľ ide o výšku priznaného nároku ohľadom nemajetkovej ujmy žalobcovi 1/ v sume 7.500 eur (súd prvej inštancie mu tiež priznal 7.500 eur) za smrť jeho sestry Z. D., tak v danom prípade odvolací súd zohľadnil jednak súrodenecký vzťah medzi týmito subjektmi, ktorý možno subsumovať pod obsah ust. § 116 OZ a najmä to, že žalobca 1/ mal iba jedného súrodenca, t. j. usmrtením Z. D.. Aj s prihliadnutím na tento úzky súrodenecký vzťah je potom pocit prežívania straty jednej z najbližších osôb a s týmto pocitom spojené aj pocity frustrácie u žalobcu 1/ a to intenzívnejší ako keby mal viacerých súrodencov. V súvislosti s určovaním výšky tohto nároku bolo potrebné zohľadniť aj to, že žalobca 1/ so svojou zosnulou sestrou bol v kontakte, aj keď vzhľadom na vzdialenosť ich bydlísk, nie v pravidelnom, a takisto, že žalobca pri dopravnej nehode zo dňa 21.6.2016 prišiel o svoju matku a jedinú sestru, čím došlo k destabilizácii do predmetnej nehody riadne fungujúcich rodinných vzťahov. Aj v danom prípade určená výška nároku nemajetkovej ujmy v sume 7.500 eur pre žalobcu 1/ z titulu smrti jeho sestry na základe voľnej úvahy odvolacieho súdu plne korešponduje so špecifikami prejednávanej veci a zároveň sa riadi aj zákonnými kritériami, ktoré je potrebné rešpektovať a brať do úvahy pri určení výšky tohto nároku. V kontexte uvedeného odvolací súd dospel k totožnej výške náhrady nemajetkovej ujmy patriacej žalobcovi 1/ za smrť jeho sestry Z. D., t. j. 7.500 eur.

33. Na margo korekcie nároku nemajetkovej ujmy priznaného žalobcovi 2/ za úmrtie jeho starej matky súdom prvej inštancie v sume 5.000 eur na výšku tohto nároku v sume 3.000 eur priznaného žalobcovi 2/ odvolacím súdom je potrebné uviesť, že takéto zníženie sa odvíja jednak od charakteru príbuzenského vzťahu medzi týmto žalobcom a obidvoma usmrtenými osobami pri predmetnej dopravnej nehode. Aj keď možno spomínaný príbuzenský vzťah subsumovať pod obsah ust. § 116 OZ, tak vo vzťahu k usmrtenej G. D. je žalobca 2/ blízkou osobou, ktorá vzhľadom na svoj vek v čase dopravnej nehody (8 rokov) z hľadiska vlastných vnemov a pocitov úmrtie svojej starej matky vnímala v podstatne nižšej miere ako to bolo v prípade jeho otca, t. j. žalobcu 1/. V prospech priznania nemajetkovej ujmy vo výške 3.000 eur žalobcovi 2/ za smrť G. D. svedčí aj samotná frekvencia stretávania sa týchto dvoch osôb, ktorá vzhľadom na vzájomnú vzdialenosť trvalých bydlísk (T. U. a N. K.) nebola pravidelná. Takisto aj vybudovaná citová väzba navzájom medzi týmito dvoma osobami predovšetkým s ohľadom na 8-ročný vek žalobcu 2/ v čase dopravnej nehody nedosahovala tú kvalitu, ako v prípade vzťahu žalobcu 1/ a jeho nebohej matky. Pokiaľ ide o stanovenie náhrady nemajetkovej ujmy v sume 2.000 eur pre žalobcu 2/ z titulu smrti jeho tety Z. D., tu odvolací súd okrem špecifík prejednávanej veci takisto bral zreteľ na obsah ust. § 116 OZ, podľa ktorého vzniklý príbuzenský vzťah medzi týmito dvoma osobami nemá takú intenzitu a kvalitu ako v prípade rodinného vzťahu medzi žalobcom 1/ a jeho nebohou matkou a sestrou založeného v jednej línii, pričom ide o vzťah medzi blízkymi osobami. Takisto aj intenzita prežívania úmrtia vlastnej tety v prípade žalobcu 2/ sa z hľadiska vplyvu tejto negatívnej skutočnosti na psychiku tohto mal. dieťaťa prejavila v podstatne nižšej miere ako tomu bolo v prípade žalobcu 1/. V kontexte uvedeného odvolací súd považoval za primeranú a zároveň aj zodpovedajúcu zásahu do súkromnej sféry a rodinného života žalobcu 2/ nemajetkovú ujmu vo výške 3.000 eur určenú odvolacím súdom voľným odhadom a pri akceptovaní zákonných zásad a ustanovení spojených s touto problematikou.

34. V prípade žalobcu 3/ a jemu určenej výšky náhrady nemajetkovej ujmy za úmrtie G. D. (starej matky) v sume 2.000 eur ako aj určenej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000 eur tomuto žalobcovi za úmrtie Z. D. (jeho tety) sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením priznania obidvoch týchto súm žalobcovi 2/, na ktoré odôvodnenie v ďalšom odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

35. K odvolacej námietke žalovaného vzťahujúcej sa k nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimácie v tomto konaní, odvolací súd poznamenáva, že ju považuje za nedôvodnú a účelovú, ktorá je zároveň vylúčená aj s poukazom na obsah rozhodnutí tvoriacich štandardnú rozhodovaciu prax v tejto oblasti,

v ktorých rozhodnutiach figuruje v pozícii žalovaného subjektu, tá ktorá poisťovňa z titulu uzatvorenej zmluvy o PZP.
36. Takisto za neopodstatnenú vzhliadol odvolací súd námietku žalovaného prezentovanú v jeho odvolaní týkajúcu sa tej skutočnosti, že odôvodnenie napadnutého rozsudku sa vôbec nezmieňuje o danosti príčinnej súvislosti v prejednávanej veci. Súd prvej inštancie totiž v rámci bodu 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku okrem iného uviedol, že vodič svojím konaním neoprávnene zasiahol do práva žalobcov na ochranu ich súkromia a rodinného života, spôsobil im ujmu, čím je medzi jeho konaním a ujmou na strane žalobcov daná príčinná súvislosť.
37. V napadnutom výroku III. o určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy pre žalobcu 2/ ako aj v napadnutom výroku IV. o zamietnutí zvyšku žaloby, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.
38. Podané odvolanie žalovaného smerujúce voči výroku V. napadnutého rozsudku vzťahujúceho sa na určenie poplatkovej povinnosti pre žalovanú, odvolací súd v tejto časti podľa § 386 písm. c/ CSP odmietol, pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nebolo prípustné.
39. O náhrade trov konania (prvoinštančného a aj odvolacieho) bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že odvolací súd nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % priznal úspešným žalobcom 1/ až 3/ v tomto konaní voči neúspešnému žalovanému. O výške nároku rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).